

OPIS TECHNICZNY

DO PROJEKTU BUDOWLANEGO REMONTU KOŚCIOŁA WRAZ Z WIEŻĄ W STARYM KUROWIE

I. DANE OGÓLNE

1.0. PODSTAWA OPRACOWANIA:

- umowa z Inwestorem;
- wytyczne konserwatorskie zawarte w „Postanowieniu Lubuskiego Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków z dnia 16-05-2007r”;
- decyzja o ustaleniu warunków zabudowy nr 23/2007 z dnia 11.06.2007
- protokół i wytyczne ustalone podczas badania na obecność polichromii
- wytyczne inwestora;
- pomiary własne.

2.0. LOKALIZACJA

Remontowany kościół położony jest w Starym Kurowie. Jest on wyraźnie wyniesiony ponad otaczający teren. Działka przylega od wschodu, północy i zachodu do dróg lokalnych a od południa do zabudowy pełniącej funkcję Ośrodka Zdrowia. Od strony północnej w niedalekim sąsiedztwie od kościoła znajdują się tory kolejowe.

3.0. PRZEDMIOT I ZAKRES OPRACOWANIA

Przedmiotem niniejszego opracowania jest projekt remontu murowanego kościoła oraz wieży dzwoniczej. Opracowanie obejmuje część budowlaną oraz instalacji elektrycznej w zakresie oświetlenia i gniazd wtykowych wieży i poddasza nieużytkowego oraz instalacji odgromowej obiektu.

4.0. FORMA BUDYNKU (STAN ISTNIEJĄCY)

Kościół jest budynkiem jednokondygnacyjnym niepodpiwniczonym, przekrytym dachem dwuspadowym. Został on założony na rzucie prostokąta. Nawa jak i poddasze nieużytkowe są jednoprzestrzennymi wnętrzami. Poddasze jest dostępne z balkonu-empory poprzez otwór drzwiowy umieszczony w organach.

Wieża posiada formę stojącego prostopadłościanu o rzucie zbliżonym do kwadratu, na wysokości 19,07m rzut zmienia się na ośmiokąt. Nakryta jest hełmem całkowicie wymurowana c cegły pełnej klinkierowej.

Obecnie do kościoła można wejść jedynie poprzez kruchtę wygospodarowaną z powierzchni dolnej części wieży oraz przez kruchtę w nawie głównej od strony północno-wschodniej.

II. STAN PROJEKTOWANY

1.0. UKŁAD FUNKCJONALNY

Główne wejście do kościoła pozostawiono w tym samym miejscu.

Przywrócono do użytku zamurowane wejście boczne w elewacji południowej. Służyć ono winno przede wszystkim jako wyjście ewakuacyjne.

Utrzymano ograniczoną dostępność do poddasza (tylko do celów konserwacyjnych).

Udostępnienie wieży jako obserwacyjnej dla ogółu społeczeństwa wiązałoby się z szeregiem działań zmierzających przede wszystkim dla zapewnienia bezpieczeństwa p.poż. tj. zmiana konstrukcji schodów z drewnianych na stalowe samonośne oraz wydzielenie całej klatki z kubatury wieży poprzez obudowanie jej ściankami o odporności ogniowej min. 60 minut.

Zakrystia zlokalizowana w części południowej bezpośrednio przy prezbiterium.

2.0. UKŁAD KOMPOZYCYJNY

Zachowano bryłę budynku i wieży oraz wystrój elewacji. Zmiany naniesione zostały wewnątrz kościoła głównie podczas planowanych prac malarskich.

3.0. KOMUNIKACJA PIONOWA

Utrzymano lokalizację i wystrój istniejących schodów w kościele prowadzących na emporę.

Są to jednobiegowe schody drewniane zabiegowe o konstrukcji policzkowej fragmentem balustrad, słupków. Schody umieszczone są na planie w sposób symetryczny względem nawy głównej.

Należy uzupełnić brakujące elementy balustrady w oparciu o istniejące.

Balustrady na krawędzi empory należy podnieść do wysokości 1,1 m poprzez dołożenie np. poręczy (w momencie udostępnienia empory ludności) lub pozostawić na obecnym poziomie a zamknąć wejście na schody (dostępne wyłącznie dla obsługi dla max. 10 osób).

Wejście z balkonu - empory na poddasze nieużytkowe zlokalizowane wewnątrz organów.

W wieży istniejące schody są drewniane ażurowe w konstrukcji policzkowej. W przypadku

zachowania istniejącej funkcji wieży, istniejące schody należy wyremontować, tzn. uzupełnić ubytki w poręczach i balustradach lub zużyte wymienić na nowe.

KONSTRUKCJA

4.0. Ławy fundamentowe

4.1.1. Ławy fundamentowe kościoła

Kościół został posadowiony na ławach z kamienia na zaprawie wapiennej. Są one poszerzeniem murów fundamentowych. Znajdują się one w stanie nie wymagającym zdecydowanych napraw.

4.1.2. Ławy fundamentowe wieży

Konstrukcja wieży została posadowiona na ławach z kamienia na zaprawie wapiennej. Znajdują się one w stanie nie wymagającym zdecydowanych napraw.

4.2. Ściany nośne

4.2.1. Ściany nośne kościoła

Ściany korpusu nawowego murowane (kamiennie - ceglane) o gr. 77-100 cm zwieńczone ceglany gzymsem.

4.2.2. Ściany nośne wieży

Wymurowane z cegły pełnej w całości. Elementy drewniane ograniczają się tylko do stropów belkowych przykrytych deskami – stropy wymagają remontu szczególnie na poziomie 9,92 m oraz 15,93 m. Degradacja deskowania nastąpiła w skutek zniszczonych witraży w otworach okiennych i ich ubytków.

4.3. Stropy

4.3.1. Strop na nawę kościelną

Strop nawy kościelnej drewniany belkowy, podwieszony, podtrzymywany centralną belką nośną. Od spodu jest pułap deskowy.

Podczas remontu należy strony poddasza należy usunąć gruz oraz zabezpieczyć deski i belki po ich oczyszczeniu środkami ogniochronnymi, grzybo- i owadobójczymi poprzez natrysk.

Szczególną uwagę należy zwrócić na końcówki belek opartych na murach. Nie wolno opierać belek bezpośrednio na murze (wieńcu) bez podkładek izolacyjnych wykonanych z papy. Dodatkowo belki nośne zakotwić w wieńcu gwintowanymi trzpieniami stalowymi.

Wzdłuż słupów środkowych należy ułożyć z płyt OSB lub desek gr. ok 32 mm pasy komunikacyjne o szer. ~1,0 m.

4.3.2. Stropy wieży

W wieży występują stropy belkowe odsłonięte od spodu. Od góry ułożono deskowe pomosty komunikacyjne które należy wyremontować stosując płyty OSB lub zaimpregnowane deski

4.4. Więżba dachowa

4.4.1. Więżba dachowa kościoła

Występuje tu typowy przykład więźby dachowej płatwiowo - krokwiowej wieszakowej wspartej na ścianach podłużnych zewnętrznych. Wiązary nośne rozstawione są co ~5,0 m. Oprócz fragmentów wymagających naprawy, wymiany lub wzmocnienia (końcówek oparć na murach) znajdują się w stanie dobrym. Wymagają impregnacji środkami ogniochronnymi oraz grzybo- i owadobójczymi.

5.0. ELEMENTY WYKOŃCZENIA

5.1. Stolarka okienna

5.1.1. Stolarka okienna kościoła

Otwory okienne posiadają formy stojących prostokątów o ostrołukowych nadprożach – otwór typowy dla budownictwa neogotyckiego. Ościeże zewnętrzne zakończone schodkowo, od środka rozglifione.

Okna o konstrukcji stalowej, ze słupkami z cegieł na osi i z ornamentowym przeszkleniem. Kształt ramiaków dopasowany do kształtu otworów. Jedynie w prezbiterium zastosowano jako wypełnienie witraże. Wszystkie okna w nawie głównej i we wieży posiadają przeszklenia ornamentowe z podziałem na romby. Część okien pozbawione jest oryginalnych przeszkleń dlatego należy otworzyć je wraz z podziałem.

5.1.2. Stolarka okienna wieży

W ośmiobocznym trzonie hełmu wieży znajdują się otwory akustyczne przesłonięte deskowymi okiennicami - do zachowania, ewentualnie pomalować .

5.2. Stolarka drzwiowa

5.2.1. Stolarka drzwiowa kościoła

Drzwi w ścianie wejściowej do kościoła są bezwzględnie do zachowania (w kruchtach). Wejście między nawą główną a wieżą przesuwne, wykonane z kratowania z metaloplastyki.

5.2.2. Stolarka drzwiowa wieży

Istniejące drzwi do wieży umieszczone od strony północnej nawy głównej są jednoskrzydłowe, deskowe. Należy je odrestaurować i zabezpieczyć. Pozostałe drzwi do zakrystii są w dobrym stanie technicznym i nie wymagają napraw.

5.3. Elewacje

5.3.1. Elewacje i tynki kościoła

Całość ściany jest odsłonięta, nie posiada tynków zewnętrznych. Do przemurzenia zakwalifikowano 3 wieżyczki zdobiące nawę główną i naroża wieży. Szczegół ułożenia cegieł oraz wzór kwiatonu przedstawiono na rysunku.

5.4. Rynny, rury spustowe, opierzenia

Istniejące ze względu na stopień zużycia są do demontażu. Nowe należy wykonać ze stali tytanowo-cynkowej.

5.5. Pokrycie dachów

5.5.1. Pokrycie połaci dachowych kościoła

Obecnie kościół pokryty jest blachą ocynkowaną. Należy zmienić rodzaj pokrycia, tj. na dachówkę ceramiczną karpiówkę, układaną w koronkę, w tym celu należy wzmocnić krokiew poprzez dobicie desek o grubości 32mm do ścianek pionowych o takiej wysokości jak krokiew. Pod dachówką projektuje się warstwy szczelne, tj. ułożenie na krokwiach folii paro przepuszczalnej. Dachówkę należy układać na łąkach mocowanych do kontrłat.

5.5.2. Pokrycie wieży

Ze względu na dużą degradację hełmu wieży należy wymienić zniszczone cegły, uzupełnić spoiny oraz zaimpregnować pokrycie przed dalszym niszczeniem wskutek warunków atmosferycznych

6.0. ODWODNIENIE TERENU

Istniejący drenaż opaskowy nie wymaga napraw i remontów.

7.0. WENTYLACJA GRAWITACYJNA

W stropie poddasza znajdują się dwa otwory wentylacyjne odprowadzające powietrze z nawy głównej. Powietrze odprowadzone zostanie poprzez dachówki wentylacyjne systemowe oraz kalenicę.

8.0. IZOLACJE

8.1. Izolacja cieplna

Nie przewiduje się izolacji termicznej.

8.2. Izolacja przeciwwilgociowa

Istniejące ściany nie posiadają izolacji pionowych i poziomych. Wykonanie izolacji poziomych ścian i posadzek jest niemożliwe. Na ścianach kościoła można położyć jedynie od zewnątrz izolacje pionowe powłokowe.

9.0. INSTALACJE WEWNĘTRZNE

9.1. Instalacja elektryczna gniazd wtykowych i oświetlenie

W kościele i wieży – projektuje się nową instalację elektryczną ponieważ istniejąca – (załączono protokół z kontroli) wykonana jest częściowo z aluminium. Proponuje się nową instalację odgromową.

9.2. Instalacja wodna i kanalizacyjna

Istniejąca- w zakrystii znajduje się wc do którego doprowadzona jest instalacja wodno-kanalizacyjna.

**INFORMACJA DOTYCZĄCA BEZPIECZEŃSTWA I OCHRONY ZDROWIA DO
PROJEKTU BUDOWLANEGO
REMONTU KOŚCIOŁA WRAZ Z WIEŻĄ
W STARYM KUROWIE**

1.0 DANE OGÓLNE:

1.1. Podstawa opracowania:

- umowa z Inwestorem;
- wytyczne konserwatorskie zawarte w „Postanowieniu Lubuskiego Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków z dnia 16-05-2007r”;
- decyzja o ustaleniu warunków zabudowy nr 23/2007 z dnia 11.06.2007
- protokół i wytyczne ustalone podczas badania na obecność polichromii
- wytyczne inwestora;
- pomiary własne.

1.2. Przedmiot opracowania:

Przedmiotem opracowania jest projekt architektoniczno - budowlany remontu wnętrza świątyni, remont wieży i wymiana pokrycia dachowego.

2.0. ZAKRES OPRACOWANIA:

2.1. Zakres rzeczowy przedmiotowej inwestycji:

- wymiana pokrycia dachu folią paro-przepuszczalną i dachówką,
- uzupełnienie tynków i okładzin wewnętrznych, posadzek i podłóg,
- prace malarskie wewnątrz,
- wykonanie prac wykończeniowych w świątyni,
- remont wieży,
- wykonanie prac związanych z zagospodarowaniem terenu (terenów zieleni, ogrodzenia).

2.2. Kolejność realizacji obiektów na działce:

- wymiana pokrycia z uzupełnieniem opierzenia,
- remont wieży
- prace wykończeniowe wewnątrz kościoła
- prace związane z zagospodarowaniem terenu.

2.3. Wskazanie przewidywanych zagrożeń występujących podczas realizacji robót budowlanych:

- Wymiana pokrycia dachu – pracownik może spaść z rusztowania,
- wykonywanie więźby dachowej – pracownik może spaść,
- prace na wysokościach (możliwość upadku podczas pracy, możliwość uderzenia przypadkowo spadającymi elementami konstrukcji i pokrycia dachowego podczas prac dekarских i ciesielskich),
- krycie dachu, remont wieży – pracownik może spaść,

2.4. Zasady bezpieczeństwa i ochrony zdrowia przy wykonywaniu poszczególnych robót budowlanych:

2.4.1. BHP dotyczące rusztowań:

- rusztowania wewnętrzne – kozły ustawiać na równym i zwartym podłożu, nogi powinny opierać się całą swoją powierzchnią,
- powyżej 4,0 m mogą pracować robotnicy posiadający odpowiednie uprawnienia,
- rusztowania powinny być utrzymane w odpowiedniej czystości i konserwowane,
- na pomostach rusztowań należy przestrzegać instrukcji nośności tj. nie składować materiałów budowlanych ponad dozwolone obciążenia pomostów, dla znormalizowanych rusztowań drewnianych do 150 kg/m²,
- na rusztowaniach podeszwy butów robotników nie mogą mieć śliskiej powierzchni,
- robotnicy nie mogą przebywać na dwóch pomostach jednocześnie w pinie jego rusztowania,
- stabilność rusztowań winna być sprawdzona co najmniej jeden raz na dwa tygodnie i po dłuższej przerwie w robotach oraz po obfitych opadach deszczu,
- deski pomostów mogą być wyłącznie łączone tylko na podporach (ryglach) i mieć zakład co najmniej 30 cm, każda deska powinna opierać się co najmniej na trzech podporach (ryglach).

2.4.2. BHP przy robotach ciesielskich i dekarских:

- podczas robót ciesielskich na wysokościach należy zaopatrzyć się w odpowiednie liny i pasy bezpieczeństwa,
- pomosty na których pracują cieśle na wysokości powyżej 1,0 m powinny mieć bariery wysokości 1,0 m oraz odbojnice,
- roboty ciesielskie można wykonywać wyłącznie na pomostach pełnych,
- na pomostach nie wolno wykonywać takich prac jak: rąbanie siekierą, cięcie piłami,
- prace na wysokościach mogą wykonywać cieśle posiadający odpowiednie świadectwa dopuszczenia do prac.

2.5. Sposób prowadzenia instruktażu pracowników przed przystąpieniem do robót szczególnie niebezpiecznych:

- zapoznanie pracowników zatrudnionych na budowie z zakresem niebezpieczeństwa przy poszczególnych fazach robót budowlanych bezpośrednio przed przystąpieniem do wykonywania robót,
- przeprowadzenie szkoleń z zakresu bhp oraz innych zasad przestrzegania przepisów w przypadku powstania wypadku na danej budowie.

2.6. Wskazanie środków technicznych zapobiegających niebezpieczeństwom:

- wyposażenie pracowników w odpowiednie środki techniczno – ochronne,
- zabezpieczenie placu budowy przed dostępem osób niezatrudnionych,
- zabezpieczenie placu budowy w niezbędne środki łączności,
- wyposażenie budowy w niezbędne środki pierwszej pomocy,
- składowanie materiałów budowlanych w odpowiednich miejscach aby nie tarasowały i utrudniały dojazdu i dojścia,
- wyposażenie budowy w odpowiednie środki przeciwpożarowe,
- utwardzenie placu budowy w miejscach montażu, dojazdu pojazdów samochodowych i innego sprzętu pracującego na budowie.

3.0. POSTANOWIENIA KOŃCOWE

Zobowiązuje się kierownika budowy do sporządzenia szczegółowego planu BiOZ w następujących zakresach robót:

- roboty, przy których wykonywaniu występuje ryzyko upadku z wysokości ponad 5,0 m
- roboty wykonywane przy użyciu dźwigów,
- robót przy prowadzeniu których występują działania czynników biologicznych zagrażających bezpieczeństwu i zdrowiu ludzi - roboty prowadzone w temp. poniżej -10 °C
- robót związanych z naprawą wieży,
- robót związanych z demontażem i ułożeniem nowego pokrycia dachu nawy głównej
- robót związanych z odrestaurowaniem wieżyczek.

Uwaga:

Przed zgłoszeniem o rozpoczęciu prac budowlanych obiektu obowiązkiem kierownika budowy jest opracowanie i przedłożenie w organie nadzoru budowlanego, do którego składane są dokumenty o podjęciu obowiązków kierownika budowy i zawiadomienie o rozpoczęciu budowy, planu bezpieczeństwa i ochrony zdrowia zgodnie z Rozporządzeniem Ministra Infrastruktury w sprawie szczegółowego zakresu i formy projektu budowlanego z dnia 3 lipca 2003 roku (Dz. U. Nr 120 poz. 1133 z 2003).

V. OCHRONA PRZECIWPOŻAROWA

1.0. CHARAKTERYSTYKA OGÓLNA OBIEKTU. POWIERZCHNIA, WYSOKOŚĆ I LICZBA KONDYGNACJI

Projekt obejmuje remont murowanego budynku kościoła oraz wieży w celu utrzymania wartości historycznych świątyni.

2.0. ODLEGŁOŚĆ OD OBIEKTÓW SĄSIEDNICH

od drogi - 6,50m

od budynku gospodarczego - 12,00m

od budynku mieszkalnego - 16,00m

3.0. PARAMETRY POŻAROWE WYSTĘPUJĄCYCH SUBSTANCJI PALNYCH

W obiekcie nie będą występować materiały niebezpieczne pożarowo w rozumieniu § 2,

ust. 1 Rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 16 czerwca

2003 r. w sprawie ochrony przeciwpożarowej budynków, innych obiektów budowlanych i

terenów (Dz.U. nr 121, poz. 1138).

Niewielkie ilości tego typu materiałów mogą być wykorzystywane na terenie obiektu do

celów porządkowych i dezynfekcyjnych.

Podstawowymi materiałami palnymi występującymi na terenie obiektu będą typowe materiały wykorzystywane do obrządku religijnego oraz elementy wyposażenia wewnątrz

(drewniane ławki, tkaniny, empora).

4.0. OKREŚLENIE GĘSTOŚCI OBCIĄŻENIA OGNIOWEGO

Dla obiektów zaliczonych do kategorii zagrożenia ludzi ZL nie zachodzi wymóg określenia gęstości obciążenia ogniowego. Na terenie budynku nie projektuje się pomieszczeń magazynowych.

5.0. KWALIFIKACJA OBIEKTU I POMIESZCZEŃ DO KATEGORII ZAGROŻENIA LUDZI, OKREŚLENIE LICZBY OSÓB PRZEBYWAJĄCYCH NA ICH TERENIE

Budynki związane z obrządkiem kultowym (kościół) ze względu na pełnioną funkcję kwalifikuje się do kategorii zagrożenia ludzi **ZLI**.

§ 209 pkt.2

- 1) *ZL I - zawierające pomieszczenia przeznaczone do jednoczesnego przebywania ponad 50 osób niebędących ich stałymi użytkownikami, a nieprzeznaczone przede wszystkim do użytku ludzi o ograniczonej zdolności poruszania się,*

6.0. OCENA ZAGROŻENIA WYBUCHEM

Na terenie obiektu nie występują pomieszczenia zagrożone wybuchem.

Na terenie żadnego z pomieszczeń nie będą również występowały strefy zagrożenia wybuchem.

7.0. PODZIAŁ OBIEKTU NA STREFY POŻAROWE

Obiekt stanowi jedną strefę pożarową.

Dopuszczalna powierzchnia strefy pożarowej dla obiektów wysokich kwalifikowanych do kategorii zagrożenia ludzi ZL I, wynosząca 2500 m², nie jest przekroczona.

8.0. OKREŚLENIE KLASY ODPORNOŚCI POŻAROWEJ BUDYNKU ORAZ ODPORNOŚCI OGNIOWEJ I STOPNIA ROZPRZESTRZENIANIA OGNI ELEMENTÓW BUDOWLANYCH

Dla budynku kościoła (obiekt wysoki kwalifikowany do kategorii zagrożenia ludzi ZLI) wymagana jest klasa odporności pożarowej B. Budynek posiada następującą konstrukcją:

- ściany zewnętrzne kościoła: murowane z cegły pełnej gr. min. 70 cm - odporność ogniowa R 240, NRO, wieży – murowane z cegły pełnej – odporność ogniowa R240, NRO
- ściany działowe (zakrystia): murowane - odporność ogniowa R240, NRO,
- konstrukcja nośna dachu: dźwigary z belek drewnianych zabezpieczonych impregnatami solnymi, pokrycie: folia paroprzepuszczalna, całość przykryta dachówką ceramiczną - odporność ogniowa R 15, NRO,
- strop nad nawą kościelną - impregnowane środkami solnymi istniejące deski - odporność ogniowa R 15, NRO,
- istniejące zabytkowe schody prowadzące na balkon - po zabezpieczeniu: trudnozapalne.

9.0. WARUNKI EWAKUACJI

Na terenie wszystkich pomieszczeń obiektu długości przejść ewakuacyjnych nie zostaną przekroczone w stosunku do obowiązujących w tym zakresie przepisów (40 m). Drzwi prowadzące na zewnątrz obiektu otwierają się na zewnątrz i posiadają szerokość min. 1,12 m. Długości dojść ewakuacyjnych nie przekroczą 30 m. Kierunki

ewakuacji zostaną oznakowane znakami ewakuacyjnymi zgodnie z PN-N-01256-5. Wielkości znaków zgodne z PN-92/N-01256/02 Znaki bezpieczeństwa. Ewakuacja.

10.0. URZĄDZENIA PRZECIWPOŻAROWE W OBIEKCIE

10.1. Przeciwożarowy wyłącznik prądu

Obiekt będzie wyposażony w przeciwpożarowy wyłącznik prądu. Po odcięciu dopływu prądu wyłącznikiem przeciwpożarowym są wyłączane wszystkie obwody instalacji elektrycznej na terenie całego obiektu.

10.2. Instalacja wodociągowa przeciwpożarowa

W pobliżu obiektu znajduje się hydrant

10.3. Instalacja oddymiająca

Nie projektuje się.

11.0. INSTALACJE UŻYTKOWE

Instalacje techniczne stanowiące wyposażenie obiektu, zostaną wykonane zgodnie z obowiązującymi w tym zakresie Polskimi Normami i warunkami technicznym w taki sposób aby nie stanowiły przyczyny powstania i rozprzestrzenienia się pożaru.

11.1. Instalacja piorunochronna

Obiekt jest wyposażony w instalację piorunochronna - ochrona podstawowa.

12.0. WYPOSAŻENIE W PODRĘCZNY SPRZĘT GAŚNICZY

Projektowany obiekt zostanie wyposażony w podręczny sprzęt gaśniczy zgodnie z normatywem: jedna jednostka masy środka gaśniczego 2 kg (lub 3 dm³) zawartego w

gaśnicach na każde 100 m² powierzchni strefy pożarowej, przy jednoczesnym zachowaniu

odległości dojścia do sprzęt gaśniczego max 30 m.

Na terenie obiektu planuje się rozmieszczenie gaśnic pianowych i proszkowych służących

do gaszenia pożarów grup A, B i C. Gaśnice proszkowe będą przystosowane do gaszenia

urządzeń elektrycznych pod napięciem.

Szczegółowe warunki rozmieszczenia podręcznego sprzętu gaśniczego zostaną ustalone w

„Instrukcji bezpieczeństwa pożarowego”.

13.0. DROGI POŻAROWE

Dostęp do obiektu jest możliwy bezpośrednio z drogi.

OCENA STANU TECHNICZNEGO
DO PROJEKTU BUDOWLANEGO REMONTU
KOŚCIOŁA WRAZ Z WIEŻĄ W STARYM KUROWIE

1.0. DANE OGÓLNE

1.1. PRZEDMIOT I CEL OPRACOWANIA

Przedmiotem opracowania jest ocena stanu technicznego budynku kościoła w Starym Kurowie

1.2. CEL OPRACOWANIA

Celem pracy jest ocena stanu technicznego w/w obiektu pod kątem możliwości jego remontu i dalszej eksploatacji.

1.3. PODSTAWA FORMALNA OPRACOWANIA

Podstawą formalną opracowania jest:

- umowa na wykonanie poszczególnych części opracowania, w tym na dokonanie oceny stanu technicznego, dokumentacji zdjęciowej;
- wytyczne konserwatorskie zawarte w „Postanowieniu Lubuskiego Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków z dnia 16-05-2007r”;
- decyzja o ustaleniu warunków zabudowy nr 23/2007 z dnia 11.06.2007r
- protokół i wytyczne ustalone podczas badania na obecność polichromii
- obowiązujące normy budowlane;
- literatura metodyczna;

1.4. ZAKRES OPRACOWANIA

Zakres pracy obejmuje analizę stanu technicznego budynku, w tym ocenę stopnia zużycia i sprawdzające obliczenia statyczne - wytrzymałościowe oraz wnioski i zalecenia. Dokumentację zdjęciową obiektu wykonano aparatem cyfrowym.

1.5. MATERIAŁY I BADANIA WYKORZYSTANE W OPRACOWANIU:

- wizje lokalne;
- inwentaryzacja elementów konstrukcyjnych i architektonicznych budynku
- oględziny konstrukcji budynku, uszkodzeń i odkształceń, ścian, stropów i dachu;
- wywiady z zarządcą budynku;
- makroskopowe badania elementów ścian, stropów i dachu;
- obowiązujące normy budowlane;
- literatura metodyczna;

2.0. OPIS TECHNICZNY BUDYNKU

2.1. USYTUOWANIE BUDYNKU I CHARAKTERYSTYKA TERENU

Budynek zlokalizowany jest w Starym Kurowie i stanowi element pierwotnej zabudowy miejscowości. Główne wejście do kościoła znajduje się od strony ulicy Kościelnej. Od frontu nieruchomości znajdują się tory i ulica.

Teren wokół budynku kościoła jest płaski. Drogi są utwardzone. W otoczeniu budynku występuje zieleń wysoka. Teren kościoła posiada nawierzchnię utwardzoną. Poziom wód gruntowych znajduje się poniżej poziomu posadowienia fundamentów. Dojazd do budynku stanowi droga utwardzona połączona z siecią dróg publicznych. W sąsiedztwie obiektu - zabudowa mieszkalna i opieki zdrowotnej.

2.2. OPIS OGÓLNY BUDYNKU KOŚCIOŁA

Budynek kościoła jest o konstrukcji tradycyjnej murowanej, nie podpiwniczony,

jednokondygnacyjny z poddaszem (strych) i wieżą. Budynek jest wolnostojący.

Bryła kościoła prostokątna, masywna i zwarta z murowaną wieżą i hełmem.

Pierwotna funkcja budynku była sakralna jak obecnie.

Obiekt nie podpiwniczony przy zagłębieniu ok. 0,5 m ppt.

Dach kościoła dwuspadowy, bez ścianki kolankowej kryty obecnie blachą ocynkowaną płaską. Budynek wykonano w technologii tradycyjnej murowano - ciesielskiej.

2.3. OPIS SZCZEGÓŁOWY ELEMENTÓW BUDYNKU I STANU ICH ZACHOWANIA.

2.3.1. Elementy konstrukcyjne kościoła

2.3.1.1. Warunki geologiczno inżynierskie podłoża gruntowego b. pośrednio pod fundamentami na podstawie odkrywki

Nie badano warunków geologicznych, gdyż obiekt nie posiada spękań które byłyby przyczyną osiadania fundamentów.

2.3.1.2. Fundamenty

Fundamenty budynku w postaci ław z kamienia na zaprawie wapiennej jako poszerzone mury fundamentowe. Identyfikację przeprowadzono na podstawie oględzin od strony zewnętrznej. Izolacja przeciwwilgociowa (pozioma i pionowa) murów fundamentowych nie występuje. Stan zachowania określa się jako dobry.

2.3.1.3. Ściany

Ściany zewnętrzne i wewnętrzne budynku murowane z cegły ceramicznej pełnej klasy 75/100/150 na zaprawie wapiennej i częściowo cementowo - wapiennej o grubościach jak na rzucie (od 2,5 cegły) . Nadproża jako sklepienia z cegły ceramicznej pełnej. Ściany

zewnętrzne i wewnętrzne budynku niezarysowane. Układ konstrukcyjny ścian nośnych - podłużny. Stan zachowania określa się jako dobry cz. murowanej.

Stan zachowania wieży określa się jako zły.

2.3.1.4. Stropy

Nad salą główną strop na konstrukcji drewnianej wieszarowej z centralną belką nośną

podtrzymującą belki stropowe.

Strop - drewniany podwieszony belkowy na belkach drewnianych sosnowych o wym. ~22x22 cm o rozstawie ~1,0 m. Od spodu tego stropu widoczne deski podsufitki przybite

do belek. Stan zachowania stropów drewnianych określa się jako dobry.

Ułożenie belek stropowych na ścianach nośnych (równoległe do ściany szczytowej).

2.3.1.5. Schody

- Klatka schodowa wieży - drewniana ażurowa na belkach policzkowych. Biegi schodowe proste. Wszystkie elementy schodów w dobrym stanie. Podczas remontu należy poddać je renowacji przez sztukowanie ubytków, szczególnie ekonomiczne przy większych przekrojach.
- Schody w kościele - drewniane pełne w konstrukcji na belkach policzkowych.. Stan techniczny dobry, liczne ubytki w balustradzie.

2.3.1.6. Dach

Dach budynku o konstrukcji dwuspadowej drewnianej. Więżba dachowa

płatwiowo - krokwiowo - wieszarowa wsparta na ścianach zewnętrznych podłużnych.

Wiązar nośny co ~ 5 m. Wieszaki ze słupów podtrzymują konstrukcją stropu nad salą główną i wraz z belkami stropowymi stanowią dolny pas wiązara nośnego .

Elementy więźby dachowej mają ogólnie drewno niezbyt zniszczone - lokalnie

zaawansowana korozja biologiczna wynika bardziej z niewłaściwej eksploatacji

(nieszczelne pokrycie dachu) niż z wieku elementów. Widoczne nadmierne ugięcia elementów konstrukcji.

Stan zachowania konstrukcji dachu jako średni z uwagą, że są w nim fragmenty w stanie

lichem i złym.

Pokrycie dachu - dachówka ceramiczna karpiówka w koronkę.

Dach wieży kościoła nie jest kryty żadnym materiałem, wymaga natomiast wymiany części cegieł ze względu na ich wyniszczenie.

2.3.2. Elementy wykończenia budynku

2.3.2.1. Stolarka

Stolarka okienna i drzwiowa nietypowa. Okna - na konstrukcji stalowej. Drzwi drewniane deskowe z drewnianymi ościeżnicami. Zachowane elementy stolarki w stanie dobrym.

2.3.2.2. Tynki i elewacje

Tynki wewnętrzne ścian wapienne oraz cementowo - wapienne kat. II/III w dobrym

stanie.

Tynk elewacyjny - nie występuje

2.3.2.3. Posadzki

W przyziemiu posadzka z płytek z odpadów marmurowych przypominający konglomerat wypolerowany na wysoki połysk. Stan zachowania podłóg i posadzek – średni z powodu dość widocznych przetarć.

2.3.2.4. Pokrycie dachów

Pokrycie dachu – blacha płaska ocynkowana.

Pokrycie dość zniszczone, z licznymi nieszczelnościami (widoczne od dołu ślady przecieków). Podczas deszczu występują przecieki pomimo wykonywanych napraw. Widoczne zaawansowanie korozji biologicznej na drewnie pod uszkodzonym pokryciem. W pobliżu wieży na nawie głównej występuje otwór o powierzchni ok. 0,25m², który jest przyczyną przecieku stropu nawy głównej bezpośrednio nad organami. Z tego powodu nastąpiło uszkodzenie nie tylko stropu ale także tynku wewnątrz nawy głównej.

2.3.2.5. Obróbki blacharskie

Rynny, rury spustowe i pozostałe obróbki z blachy stalowej ocynkowanej, gr. 0,5 mm. Elementy te występują w całości lecz są skorodowane i nieszczelne. Woda deszczowa cieknie po murach w rejonach rur spustowych i część rynien jest zerwana z haków. Stan zachowania zły.

2.3.2.6. Malowania tynków ściennych wewnętrznych

Kolorystykę oraz rodzaj zastosowanych materiałów omawia protokół z badania na obecność polichromii

V. INSTALACJA ODGROMOWA KOŚCIOŁA

1. Zakres opracowania

Projekt przewiduje:

- zdemontowanie istniejącego zwodu pionowego wieży,
- ułożenie zwodów poziomych,
- ułożenie zwodów pionowych odprowadzających,
- wykonanie uziomu otokowego.

2. Opis rozwiązań technicznych

Na potrzeby ochrony odgromowej budynku projektuje się wykonanie instalacji odgromowej. W związku z faktem, że istniejące fundamenty nie posiadają uziomu fundamentowego projektuje się uziom otokowy. Uziom wykonać z bednarki cynk. 40x3. Bednarką układać na głębokości 0,6 m w odległości min. 1,5 m od budynku. W miejscach wejść do budynku uziom układać w rurze DVK50 o długości równej szerokości wejścia + 2m. Również na skrzyżowaniu istniejącego WLZ (w ziemi) z projektowanym uziomem należy na istniejący kabel WLZ nałożyć przepust dzielony

typu A58PS (AROT) o długości wystającej minimum po 2 m w obie strony poza uziom. Odgałęzienia od uziomu do zwodów pionowych, do złącza kablowego i do szyn GSU wykonać bednarką cynk. 20x3. Połączenia w ziemi wykonać jako spawane. Na dachu budynku kościoła ułożyć zwody poziome niskie. Zwody odprowadzające na ścianach pionowych i zwód pionowy wieży należy układać na uchwytych dystansowych. Zwód pionowy wieży połączyć również ze zwodami poziomymi dachu. Zwody pionowe wykonać z drutu DFe/Zn <D 6. Zwody pionowe połączyć z uziomem fundamentowym poprzez złącza kontrolne. Złącze kontrolne ulokować na wysokości 0,3 m. Wszystkie części metalowe wystające jak szczyt wieży, rynny, blaszane opierzenia dachu, itp. należy podłączyć metalicznie z instalacją odgromową. Połączenie wykonać drutem DFe/Zn <D 6. Wszystkie połączenia spawane zabezpieczyć przed korozją. W przypadku stwierdzenia, że rezystancja uziomu odgromowego jest większa od 30 Q należy przy każdym zwodzie pionowym wykonać dodatkowy uziom szpilkowy.